

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ



EYLÜL-EKİM '98

ağın DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Dr. VAKIF ÖZKUL

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MUAMMER NİKSARLI

Yazı Kurulu

Mehmet ORHAN

Nihat ASYALI

Dr. Vakıf ÖZKUL

Prof. Zafer GENÇAYDIN

Gülay BAYTAŞ

Altan İLTER

İsmail BEYDEMİR

Teknik Yönetmen

Taner BERİKMAN

Yazışma Adresi:

Necatibey Cad. No: 20/16 Uysal Apt.

Tel : 230 11 54 06430 - ANKARA

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,

PTT 101843 no.lu Çek Hesabı

T.C. Ziraat Bankası Ankara-Yenişehir Şubesi

Hesap No: 304400-16890-1

Gönderilen yazılar yayımlansın

yayımlanmasın iade edilmez

ve telif ücreti ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki

fikirler yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasasına uyar.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Ankara

Valiliğinin 12.9.1991 gün ve 8202 sayılı

yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl : 8 Sayı : 85-86

EYLÜL - EKİM 1998

Baskı : Mine Ofset Ltd. Şti. - 417 34 75

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri :

İsmail BEYDEMİR : Malatya - Ağın

İ. Cengiz YÜCEL : İzmir

Ahmet SAMUR : İstanbul

Kapak : Atatürk-İnönü, Mevhibe Hanım, Kazım

Özalp, Cumhuriyet Balosunda

(29 Ekim 1929)

Düzeltilme: Temmuz-Ağustos '98 sayıdaki kapak
fotoğraf tarihi Ekim 1977 olacaktır.

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3.....	Aklımıza Takılan Çarpıklıklar <i>Kemal BAYTAŞ</i>
4.....	Dörtlükler <i>Veysel GÜLTAŞ</i>
5.....	Çağrı <i>Yekta Güngör ÖZDEN</i>
8.....	Muhtar Fatma Ablaya Ağıt <i>İsmail BEYDEMİR</i>
9.....	Araplaşmak <i>M. Cavit ALPASLAN</i>
11.....	Nice 75. Yıllara <i>Dr. Galip UZUNCA</i>
12.....	13 Yıllık Anı <i>Asife UYANIK</i>
13.....	Günahsız Gelin <i>Çağır TAŞBAŞI</i>
14.....	Gördesli Akıncı Makbule <i>Mustafa YILDIRIM</i>
19.....	Düşündüklerim I <i>Ahmet TOPTAN</i>
20.....	Asrın Son Güneş Tutulması ve Ağın <i>C. Güner OMAV</i>
23.....	Karma Şiir <i>Memduh SOYLU</i>
24.....	Geçmiş Olsun <i>M. Ali BİLİR</i>
25.....	Kimşesiz Evim <i>M. Günay KARNAK</i>
26.....	Dizeler <i>Yalçın BENLİCAN</i>
27.....	Nota <i>İlhami TURAN</i>
28.....	Haberler

AKLIMIZA TAKILAN ÇARPIKLIKLAR

Kemal BAYTAŞ

- Devlet personel yasası kişilerin 65'den sonra enerji, refleks, akıl, fikir ve düşünme yeteneklerinin zayıflayacağı nedeniyle 65'den sonra devlet memurlarının çalışmalarına izin vermez. Zorunlu olarak emekliye sevk edilir. Sıradan bir memur bile bu hükme tabidir. Ama bu hüküm Devletin başı Cumhurbaşkanları için geçerli değildir. Kaç yaşında olursa olsun görevde kalabilirler.

- Bugün devlette bir odacı bile işe alındığında orta öğretim tahsili mecburi kılınıyor. Bir Devlet Kuruluşunda bir şef ya da bir şube müdürü olacaklar için üniversite tahsili ve 10 yıllık deneyim aranıyor. Ama Milletvekili ya da Bakan olmak için herhangi bir tahsil, terbiye, deneyim söz konusu değildir. İlkokul tahsili bile olmayan kişilerin Bakan olduğu görülmüştür.

- **Menderes örtülü ödenekten cımbız aldı safsatasıyla idam edilmişti. Örtülü ödenekten 500 milyarı cımbız edenler baş tacı ediliyor.**

- Devlette ufak bir memurun sanatçı eşinin adı birtakım Babalar ve kurşunlara konu edilse adam terfi bile edemez. Ama aynı durumda olan bir üst düzey görevlisi ise içte ve dışta en önemli kuruluşların başına getirilir.

- Devlet sırlarını ve mahremiyetini ifşa ve ihlâl eden bir ufak memur, hapishaneyi boylar. Ama asli görevi gizlilik olan teşkilatın üst düzey görevlisinin eşi tüm sır ve mahremiyetleri basına açıklar.

- Kanun kaçakları, çete mensupları, vurguncular, tetikçilerle ilgili düğün, dernek

fotoğraflarındaki görüntüler veya telefonla konuştuğu kişiler tespit edilerek yakalanmaları sağlanır. Ama bizdeki mafya şeflerinin bu gibi fotoğrafta yanlarında yer alan kişiler ya Milletvekilleri ya Bakanlar ya da üst düzey Kamu görevlileridir. Bunların tespiti, aksine kanun kaçaklarının yakalanmamalarını sağlar.

- Bir apartman dairesinin balkonu camla kapatılınca imar yasasına aykırı diye Belediye zabıta memurları o evi basar. Ama imar yasalarına aykırı gecekondur ya da apartman dikenlerin semtine bile uğranmaz.

- Kur'an surelerinde; bozuk mal, yanlış tartı, sahte fatura ile kazanç temin edenlerin cehennemlik olduğu yazılır. Ama sahte faturacılığın daniskasını islamcı-dinci parti yapar.

- Şeriat; mirasta kadınlara erkeğin yarısı kadar pay tanır. 2 kadının şahitliği bir erkeğinkine eş değerdir. Koca eşini dövebilir. Kadını aklen ve dinen malûl sayar. Buna karşın, şeriatçı kadınlar erkeklerden fazladır.

- Başka ülkelerde görevini kötüye kullanan, aile efradı ile yolsuzluklara adı karışan, aldığı kararlarla ülkeyi katrilyonlarca zarara sokan politikacılar cezaevini boylar. Bizde bunları yapanlar Bakan ise Başbakanlığa, Başbakan ise Cumhurbaşkanlığına terfi eder.

- Tüm bunlar bir çırpıda aklımıza gelen çarpıklıklardır. Daha fazla kafa yorarsak bu sütunlara sığmaz.

30 Ağustos 1998

DÖRTLÜKLER

Veysel GÜLTAŞ

Aynalar/da eskidi

Aşktan sabıkalı yüzüm

İçimdeki göçmen kuş

Kendine dönen Bumerang

Kayıp bir düşün peşinde

Kendine sürgün/kendi sesim

Bir-gül kanasa

Deltasını büyüten Nil olur

İğdiş edilmiş kentler

Neon lambalarda yükselen dolar

Kapısında bekleyen Deccal

Aşkî çürüten Firavun eskisi

Kalabalıkların eriyen yalnızlığı

Gittiğim her kent bana tuzak

Zulmü arttıkça zorbanın

İz düşürür hayata bir yalvaç söylencesi

1.10.1998

1919 karanlığını yırtıp Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda kazanılan utkularla bağımsızlığı, özgürlüğü, ulusal egemenliği ve hukuksallığı yaşam gerçeği kılan **Atatürk**, önderlik ettiği Türk Devrimi'yle Türkiye aydınlanmasının kaynağı olmuştur. Ulusal varlıklarımızla değerlerimizin özeti ve simgesi, Türkiyemizle özdeşleşerek kurumlaşan ilkeler anıtı Atatürk, varlığımızın biricik temeli ve değerli hazinesi Türkiye Cumhuriyeti'ni sonsuza değin bağımsız yaşatmak için korumak ve savunmak görevini verdiği Türk Gençliği'nde yaşadığından, ölümsüzdür.

Bugünümüzü ve yarınımızı borçlu olduğumuz Atatürk'le ne kadar övünsek azdır. Ancak, övünmeye hakkımız olmalıdır. Dilden çevreye her konuda özenli davranarak, her alanda tam bağımsızlığı gölgeleyen nedenlere karşı çıkmalı, uygar tepkilerle anayasal demokratik düzeni, sosyal hukuk devletini gerçek ve geçerli kılmalıyız. Yaşam felsefemiz, varlık nedenimiz ilkelerden ödün verilmesine katlanmamalıyız. Devletin tekliği, ülkenin tümlüğü, ulusun birliği konularında örnek duyarlılıkla toplumsal barışı ve ulusal dayanışmayı koruyup güçlendirmeliyiz. Sevr kursaklarında kalan, güvenilmez sözde dostlarla, yenilginin acısını unutamayanların işbirlikçileri, kimi gün önceleri hiç akıllarına gelmeyen insan haklarından, kimi gün dikta söylem ve eylemleriyle karşı çıktıkları demokrasiden söz edip bu kurum ve kuruluşlara sığınarak kötülüklerini sürdürmektedirler.

Medyanın bir kesiminin terör aygıtı gibi herkesi hedef gösteren sorumsuzluktan ve yetersiz denetimden destek alan kimi aymazlar, hukuk tanımazlıklarını, gerçek dışı anlatımlarını kimi aktarmalar, kimi insanlık ve terbiye dışı yakıştırmalar ve savlarla yayıyorlar. Suskun toplum, kimi sözde aydınlar, eski kurallar, yenilenmeyen

hukuk, yoğun ve yorgun yargı, yetersiz yaptırımlarla azgınlıklarını arttıranlar, sınır tanımadan saldırıyorlar. Ne yargı, ne üniversite, ne aile, ne kişilik, ne onur ayırmadan ve umursamadan...

Bilgisizliklerini, yeteneksizliklerini ve niteliksizliklerini, basın özgürlüğüyle yasama dokunulmazlığını kötüye kullanarak saklamaya çalışanları yıllardır ahlak-erdem çizgisine çağırıyoruz. Kötüye kullanılan, korunmayan hak ve özgürlüklere yaraşır olunmadığı göz ardı edilmektedir.

Ülkemiz, ilkeli siyaset adamlarına ve düşünürlere gereksinim duymaktadır. Ne söylediğini ve ne yazdığını bilmeyenlerin artması, okuyanın ve ne okuduğunu anlayanın azalması, toplum için en ürkütücü durumlardandır. Süs kalan san, sıfat ve niteliğin değeri yoktur.

Yargı bağımsızlığı, yılda birkaç kez değinmekle, yazılanı okumayla, tekerleme ve kopya türü yinelemeyle değil, söylem ve eylem uyumu içinde sürekli ve yürekli olarak gölgeleri kaldırma çabasıyla savunulur. Ulusal onur saydığımız yargının bağımsızlığı, hukuk devletinin ilk koşuludur ve önce kendi içinde sağlanır. Önyargılı, koşullanmış, yanlı, duygusal, yargılamayı sürüncemede bırakan, kararları geciktiren, kuşku yaratan, katılmaması gereken işlerin görüşülmesinde bulunmaktan çekinmeyerek yönlendiren, yönlendirilen, siyasal kulislere giren gösterişçi, korkak ve karışık yargıçlar, yargıya yüküdür. Bunlar yargıyı yıpratır ve içerden yıkar.

Yargının her katındakilerden yargının yurttaş gözündeki ve gönlündeki yerini küçültmemeleri, büyütmeleri beklenir. Kuralları yenilemeyenleri bırakıp bunları uygulamakla yükümlü olan, dava öncesinde, dava sırasında ve sonrasında

birbirinden bağımsız görev yapanları suçlamak, ağır yanılıdır. Bu hukuk adamları ve yetkili kurumlar bilmiyor da amaçlı imza kampanyasına katılan, hukukla hiç ilgisi olmayanlar mı hukuk biliyor?

Karar yanlış da olsa saygıyla karşılanarak hukuk yolları izlenir. Hele yargıya karşı gövde gösterisi, değişik nedenli ve kaynaklı kabadayılıklar, Silahlı Kuvvetler'e dokundurmalar, hiçbir düşünce ve inanç özgürlüğüyle, hiçbir demokrasi anlayışıyla açıklanamaz ilkeliklerdir. Adaletle saldıranın adalet arayıp istemesi kendini utandırır.

Hukuk, siyasetin yol göstericisi ve ışığıdır. Bu nedenle "**Hukuku siyasallaştırmamalı, siyaseti hukuksallaştırmalı**" sözümü sık sık yineliyorum. Tıpkı "**Din siyasallaşırsa, demokrasi dinselleşir**" dediğim gibi.

Yargıya saldırıya herkes karşı çıkmalıdır. Gerici medyanın ilgili savcılarca özenle izlenmesi adaletle saygı ve güveni artırır. Hoşgörü, zarar verecek biçimde sürdürülürse, saldırı, görevi savsaklayanlara da yönelir. Yargıya dış baskı da çirkindir.

Türkiye sömürge ya da uydu değildir. Uluslararası anlaşmalara anayasa yargısında da uyulması için anayasa değişikliği yapılmalı, öbür yargı işlerinde ve yargı yerlerinde ise bu anlaşmalar duraksanmadan gözetilmelidir. Globalleşme ve küreselleşme sunuşlarına karşı duyarlı olmak zorundayız. Çok yanlı yatırım anlaşmaları (MAI) için tüm ilgilileri, dışarıdan el atmalar ve hukuksal bağımlılık konusunda uyarıyorum.

Cumhuriyetin 75. yılında Sevr'i Lozan'ı, cumhuriyetle şeriatı, kapıkuluyla yurttaşı, ümmetle ulusu karşılaştırmak; düşünce ve inanç özgürlüğünün güvencesi, bağımsızlığın, ulusal egemenliğin, demokrasinin kaynağı; siyasal, hukuksal ve ulusal birliğin dayanağı; eşitlik, hoşgörü, bilimsellik, akılcılık, aydınlanma, çağdaşlaşma, inançlar yönünden saygın bir yansızlık, insancılık da demek olan laikliği tartışmak; kafanın içini bırakıp varsayımlara bağlı kalarak dışıyla

uğraşmak; kendi diline ve yeni yazıya karşı çıkmak; inançlara saygısını kanıtlayan ve dünyada İslamiyeti en iyi yaşama olanağını sağlayan vatan kurtarıcı devlet kurucularını din düşmanlığıyla suçlamak; İstiklal Marşı'na değişik saygısızlıklarda bulunmak; önceden anayasayı, şimdi İstiklal Marşı'nı kutsal kitaba ters göstermek; Atatürk ve arkadaşlarını savunmak zorunda kalmak, acı olmaktan ötede, utanç verici ve yıkıcı durumlardır. Bu bağlamda bölücü-yıkıcılarla, ırkçı, şeriatçı ve çıkarıcıların ilginç birlikteliği, tüm yurtseverleri düşündürmeli ve hep uyanık tutmalıdır. Anayasanın öngördüğü antlarını unutup hukuka ve yargıya karşı çıkarak, anayasanın değiştirilmesi önerilemez temel ilkelerini yıkmak için takıyyelerle her çabayı sürdürenler, inanç ticaretine girerek halkımızın temiz duygularını sömürmekte, gençlerimizi üniversite kapılarında, kent alanlarında ve cami önlerinde devlete, cumhuriyete, Silahlı Kuvvetler'e, yargıya karşı kışkırtmakta, kolluk güçlerimizle çatıştırmaktadırlar.

Kimi siyasal kişi ve kuruluşlar da demokrasinin çağdaş aşaması olan hukuk devletine güven duyurmak, üniversitelerimize huzur getirmek yerine, oy ve iktidar hesaplarıyla, çağdışı ve inançla bağdaşmayan baş bağlama-kapatma dayatmasının militan ve destekçileriyle pazarlığa oturmaktadır. Öğrenim, örtünmeden önemli ve önceliklidir. Devletten, devlet birimlerinden, hukuktan habersiz kimi yargı kaçakları da inanç tutsaklarıyla dayanışma gösterisi peşindedir. Anayasa, Anayasa Mahkemesi, Danıştay, Avrupa İnsan Hakları Komisyonu kararlarını dinlemeyenlerin, koşullanmış, önyargılı ve yanlılığı yaygın kimi bilim adamlarının yanlış ve amaçlı düşüncelerine yollama yapan yayınlara kanak karşıdevrimci direnişçilerin tutumları da terörü anımsatmaktadır. Terörün etnik ve dinsel ayrımı olmaz ve terörle pazarlık yapılamaz. Ticaret destekli şeriat, aşiret ve siyaset ortaklığı, feodal yapının belirtisidir.

Cumhuriyetimizin tüm çağdaş nitelikleriyle tam bir hukuk devleti olması, daha çok

yöneticilerden kaynaklanan eksikliklerinin tamamlanması, aksaklıklarının giderilmesi için hepimiz çalışmalıyız.

Yabancıların övdüğü Atatürk'ün ve cumhuriyetin değerini bilmezsek, karşılıklı sevgi ve saygıdan uzaklaşıp din adına aynı dinden olanların yaralanmasına, yakılmasına ve öldürülmesine ilgisiz kalırsak, onur ve erdemden söz edemeyiz. İnanca saygısı olanlar, gerçek dindarlar bunları siyasal söylemlerine almazlar. Bu çağda, bu sorunlar bize yakışmıyor. Üniversiteler ne medrese, ne miskinler tekkesi, ne dergâh, ne de militan karargâhıdır. Bilimin aydınlık yuvalarıdır. Yuvada kavga olmaz, anlayış, sıcaklık, özveri, sevecenlik, dayanışmayla mutluluk yansır.

Değerli gençler! Öğüt vermek kolay, örnek olmak güçtür. Öğüt vermek kolaylığından kaçınarak, örnek olmayı yeğliyor, bizim yanlış ve yanlışlarımızdan kaçınmanızı öneriyorum. Atatürk gibi evrensel kişilikli, dünya büyüğü bir başöğretmenimizin olması en büyük şansımızdır. Gerçekleri konuşmaktan çekinmeyiniz. Susmanın sorumluluğu, konuşmanın sorumluluğundan ağırdır ve susmak, sanıkların hakkıdır. Tartışmaktan kaçınmayınız ama dostça ayrılınız. Sürekli okuyunuz ve önce Atatürk'ün **Büyük Söylev**'ini okuyunuz. Kaynağını bilmeyen, ulusal kimliğini özümsemeyen insan, yaşayamaz. Atatürk'ün Gençliğe Sesleniş'i'ni, Bursa Konuşması'nı ve her sözünü, her zaman anımsayınız. Siyasetle ilgileniniz. Anayasada yer alan ilkeleri korumak ve savunmak siyaset yapmak değil, görevdir. Kaldı ki bu kurum ve kavramlar siyasal olmadığı gibi siyasetçilerin de tekelinde değildir. Kavgacı değil, barışçı olunuz. Aşırı bireyciliğe ve özseverliğe düşmeyiniz. Dostluğu ve paylaşmayı seçiniz. Ülke sorunlarına çözüm arayınız. Hiçbir şey için aklınıza tavan koymayınız. Akla dayanıp akla tutunmanız öğrenme tutkunu olmanız gerekir. Gezegenimizi, ülkemizi, insanları iyi tanıyınız. Zamanı iyi kullanınız. Sanatı

ve sporu alışkanlık edininiz. **Hitler** ve **Mussolini**'nin ardılları, yeninazi, yenifaşist, sömürgeci, sahte demokrat, yalancı ortak ve dostlarla, yakınlarımızda, bölücüleri besleyen siyasal ve dinsel diktatörlerin tutarsızlıklarını ve kötülüklerini iyi değerlendiriniz. En çağdaş milliyetçilik olan **Atatürk milliyetçiliği**'ni bırakıp ırkçılığa, ümmetçilikten ayrılmayan Arap milliyetçiliğine kapılanları ve paradan başka şey düşünmeyenleri uyarınız. Haksızlıklara katlanmayınız. Hakkını aramayan, hakka layık değildir. Asla yılgınlığa düşmeyiniz, yorulmayınız. Karamsar ve umutsuz olmayınız. Türk ulusunun nasıl ölüm-kalım savaşı verdiğini, yoktan var ettiğini ve anlayıştan insana, kurullardan kurumlara değin nasıl yepyeni bir toplum yaratıp yepyeni bir devlet kurduğunu, bilgiye dayanmayan gücün geçici ve aldatici olduğunu unutmayınız. Okumak, diploma almak değil, bilgisiyle ışık tutacak düzeye gelmektir. En büyük, en etkin güç, insan gücü, beyin ve yürek gücüdür.

Düşüncesi, bilgisi, inancı özgür, üstün karakterli, sağlam yapıllı gençlik, geleceğimizin güvencesi ve laik cumhuriyetimizin yürekli bekçisidir. Atatürkçü düşüncede yoğunlaşıp birleşerek, Atatürkçe düşünüp, Atatürkçe çalışarak, **"Yeniden Atatürk!"** diyerek engin ufuklara koşunuz. Başkası olmayan, doğal ve tarihsel güzellikler hazinesi Türkiyemizin, devletimizin, üniversitemizin, ailelerinizin yaptıklarının değerini bilip yapamadıklarını sizler başarmaya çalışarak kendinizi sürekli yenileyip aşınız.

Atatürkümüzün **"Temeli Türk kahramanlığı ve yüksek Türk kültürü"** deyip **"erdem"** olarak nitelediği Cumhuriyetimizin 75. yıldönümünü coşkuyla, onurla ve kıvançla kutlayalım. Ne mutlu Türküm ve Türkiyeliyim diyene! Ne mutlu Atatürk'ü ve Atatürkçü olanlara!

(Cumhuriyet, 19 Ekim 1998)

MUHTAR FATMA ABLAYA AĞIT

İsmail BEYDEMİR

Fatma abla bir çay idi, Cumhuriyet demlikte,
27 Mayıs günü, şehit düştü Gemlik'te.

En sevdiği böyle günde, ölümle kucaklaştı,
Bağnazlardan uzak durdu, Atatürk'e yaklaştı.

Atatürk hayranı hem de, laikliğe adaşdı,
Bağnaz dönemi terslemiş, akıllı bir çağdaşdı.

Geçen güz burdan giderken, beni eve çağırdı,
"Bu son görüşmemiz" deyip, ağlayarak bağdı.

"Bir daha gelemem" dedi, "Sen de bana gelmezsin,
Durumum hiç iyi değil, elbetteki bilmezsin".

Şu gerçek ki, çok isterdi; gelip AĞIN'da ölmek,
Eşi-dostu-sevdiğiyle, aynı yere gömülmek.

Bu ölümle bir kapıya daha köjek vuruldu,
Hattım Uşak ağacının, son dalı da kırıldı.

Balkonda yerin boş kaldı, rahmetle anıyorum.
Senin en yakının bendim, acınla yanıyorum.

Atatürk'çülük yansıtan, bir kandil daha söndü,
Osmanbaşı ağlamaktan, kuru kevene döndü.

Kuruçukur höngürdedi, gözyaşları sel oldu,
Fellahlarda payamların, yeşil yaprağı soldu.

Ev önündeki almalar, artık yeşillenmiyor,
Pizoz Kayasında arı, çiçekleri emmiyor.

Osmanbaşı'nın kuzeyi, güneyiyle barıştı,
Senin acınla ak yüzü, baran baran kırıştı.

Sürsülük-çalı-böğürtlen, tutuşarak el ele,
Muhtar abla ağıtını, böyle getirdi dile.

Bu ağıtı ben yazmadım, yaşam yerin söyledi,
Beydemir rahmet okuyup, haydi hoşça kal dedi.

30.5.1998 - Ağın

ARAPLAŞMAK

M. Cavit ALPASLAN

Yıl 1969, Sinop...

Karadeniz bölgesinin en kuzeyinde, hani o kuş gagası gibi çıkıntı var ya orası. İnce bir yarımada, Karadeniz'in içine yedi kilometre uzanıyor. Yarımadanın başlangıcı Sinop hapishanesinin bulunduğu yer.

Eski bir kale kapısından giriliyor Sinop'a. Yarımadanın boyun kısmı Sinop ilini oluşturuyor. İki yanı dükkan, ortası şehrin ana caddesi. Mağazalar, ticarethaneler hep bu caddede. Çarşının uzunluğu tahminen beşyüz metre civarında. Yol boşluklarından veya yüksek bir yerden baktığınızda her iki yandan deniz gözüküyor. Aynı mesafede ve çok yakın.

Dar uzantı eski ahşap hükümet konağının başladığı yerde bitiyor. Bundan sonra mahalleler başlıyor. Zaten ne ki onüç bin nüfuslu bir yer. Şirin ve güzel doğa, bozulmamış. Seyit Bilal tepesi ve Çandaroğullarından kalan tarihi kalıntılar güzelliği tamamlıyor.

Yarımadanın devamında Amerikan radar üssü var. Sonbaharda canlı bildircin avı da burada yapılıyor. Bu kısma halk "ada" diyor.

Yörenin batı kıyıları denize dik ve yüksek, tıpkı Antalya kıyıları gibi. Denizin azgın dalgaları bu kıyıları, balyoz gibi dövüyor. Doğu kısmı batıdan gelen soğuk ve sert rüzgârdan korunuyor. Liman doğuda. Diyarbakır kalesinden sonra ülkemizin en yüksek ve görkemli kale duvarları başka

yerden şehre girmeyi olanaksız kılıyor. Onun için Osmanlı ve Cumhuriyetin kurulduğu yıllarda mahkumlar içeri bırakılır, kapılar kapatılmış. Sürgün yeri imiş o zamanlar Sinop.

Limanın bulunduğu yere tersane de deniyor. Tersanede, balıkçılar, kıyı meyhaneleri, lüks oteller ve çayhanelerin yanında ortaçağı andıran dükkanlar var. Dev çınar ağaçları, özel idarenin ahşap kubbeli gazinosu, turistik otel, vali konağı, Dr. Rıza Nur'un konutu ve devlete bağışladığı kütüphane ve de Aşıklar caddesi... Mandalina bahçelerinin süslediği bahçeler arasında gezinti yapan aşık! Ve de Diyojen'in memleketi, hani gündüzün fenerle adam arayan. Büyük İskender'e "gölge etme başka ihsan istemem" diyen Diyojen'in* memleketi.

Evet işte Sinop. Hemen kıyıdan 3-5 km'de başlayan dik yamaçlar ve gür ormanlar. Meşhur Hamsaroz halici, Aklimanı, Gerze'si ve Ayancı ki. Bir o kadar meşhur Sinop Tarzanı. O bir filozof, bir doğa tutkunu, bir ekonomist. Nedendir bilinmez insanlara küsmüş, kendini doğaya adanmış. Yaz kış beline kadar çıplak, sadece pantolon giyiniyor. Kemerinde bıçaklar, elinde bahçıvan aletleri var. Kuruyan dalları keser, susayan yerleri sular. Uzun boyu, kumral bakımlı saç ve sakalıyla tam bir erkek güzeli, şimdi diyeceksiniz ki ne gereği var Tarzan'ın bu yazıda.

Anlatayım:

* Sinop M.Ö. 413-327 filozof. Erdem ve fazileti savunur.

Bu güzel Sinop'un limanındaki özel idarenin gazinosu bahçesinde oturmuş bezik oynuyoruz. Oyuncunun biri benim. Çok seyircimiz var. İkinci vakti. Kendimi oyunun akışına vermişim. Birden omuzlarımda iki el hissettim. Yukarıya baktım bu eller Tarzan'ındı. Herkes dikkat kesilmiş bize bakıyordu. Tarzan, her zaman bu yoldan geçer hiç kimseyle ilgilenmez. Herkes onu sessiz ve saygıyla izler.

Sessizliği Tarzan bozdu, davudi ve tok sesiyle bana:

- Hoca, söyle bakayım dünyanın en emperyalist ulusu hangi ulustur?

Herkes dikkatle bana bakıyor.

Bir an şaşkınlıktan sonra İngiliz dedim. Başını kaldırarak "hayır" dedi. Etraftan söze karışanlar oldu. Amerikan dediler, Rus dediler, O hep hayır diyordu. Biz bu sefer susarak onun cevabını bekledik:

- Bakın beyler ezan okunuyor, Arapça, huşu içinde dinliyorsunuz, Tanrıya Arapça yakarıyorsunuz. Yüz milyonlarca insan kendi dilini, kültürünü, geleneğini bırakmış araplaşmış. Araplar top, tüfek, asker kullanmadan o insanlara hükmediyor. Ülkemizin insanları da araplaşmak için birbirleriyle savaş halinde, yöneticiler, partiler araplaşma yarışıyla oy topluyorlar.

Cevap beklemeden doğruldu ve ayrıldı.

Oyunu bıraktık, herkeste sessizlik ve şaşkınlık var. Aradan yirmidokuz yıl geçti. Bu anı, belleğimde yer etti. Ben bu olayı bir yerde anlatırken İlahiyatçı - Öğretmen - Hukukçu Mustafa Onarlıoğlu, Tarzan'ın düşüncelerini perçinleyen bir olay anlattı:

"1951-52 Elazığ İmam Hatip okulunda görev yaptığım yıllarda öğrenci kaydı

yapıyorduk. Kayıt yaptıran öğrencinin adı ZÜLKARNEYN idi, veliye sordum:

- ZÜLKARNEYN ne demek?

Veli cevap verdi:

- Bilmiyorum, Kur'andan aldım.

- Peki öyleyse ben söyleyeyim. İki boynuzlu demek.

Veli vurulmuşa döndü.

Araplaşmanın neresindeyiz o günden bu güne kadar Zülkarneyn'ler o kadar arttı ki. Araplaşma yarışında herkes daha ileri gitme peşinde. Sanki Mustafa Kemal hiç yaşamamış, sanki Cumhuriyet kurulmamış, sanki Kurtuluş Savaşı yapılmamış, sanki devrimler yapılmamış.

Ey Türk ulusu 75 yıldır zulüm yapıyormuş. Kime?

Araplaşmak isteyenlere!

Sözlerimi ünlü tarihçi Prof. Bernard Lewis'in Türkler hakkındaki ilginç gözlemi ile bitirmek istiyorum:

Prof. Lewis "Ortadoğu" adlı kitabında şöyle diyor. "Araplar Müslüman olduktan sonra araplıklarını kaybetmediler. Önce Arap, sonra Müslüman olarak kaldılar.

Türkler ise İslama öylesine bir hevesle sarıldılar ki, Türklüklerini unuttular, müslüman kimlikleri ön plana çıktı. Önce müslüman sonra Türk olarak yaşadılar.

Ey Tarzan, sen hemşerin Diyojen'den 2330 yıl sonra doğruluk ve erdemin simgesi oldun.

Seni saygıyla anıyorum.

13.10.1998 - Ankara

NİCE 75. YILLARA

Dr. Galip UZUNCA

Ondokuz Mayıs'ta Samsun'da bir güneş doğdu

Gamlı Anadolu'nun bağrına pür nur doldu

Halkın başına geçip düşmanlarla çarpıştı

Haşmetli ordularla o yılmadan savaştı.

İstiklal aşkı için akmıştı nice kanlar

Şevkle şehit olmuştu binlerce nevcivanlar

Analar bacılar da er olup çarpıştılar

Hürriyet aşkıyla hep ölümle yarıştılar.

Sonra kahraman Gazi kurdu cumhuriyet'i

İki yüz elli üç bin şehitle hürriyeti

Yetmiş beş yıl oldu ki biz gayrı gururluyuz

Yetmiş beş yıldır böyle gönülden onurluyuz.

Ruhlarınız şad olsun ey şehit olan canlar

Bizlere bugünleri bahşeden nevcivanlar

Yetmiş beşinci yılı kutlarken biz onurla

Atatürk'ü analım ilâhi bir gururla

Nice yetmiş beşinci senelere huzurla...

13 YILLIK ANI

Asife UYANIK

Sizinle tanışmam Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'yle başladı. Kim bilir, benim gibi kaç kişiyi müptela ettiniz bu dergiye?...

Öncelikle çağdaş, demokrat, Atatürkçü çizgideki düşüncelerinizden dolayı Anadolu'nun ortasında yetişmiş, kültürü, dostluğu, mertliği, çetinliği, sevgisi ve vefasıyla bir bütün oluşturmuş insanların okumaktan zevk aldığı bu dergiyi yayımlamayı düşünen insan veya insanları takdirle karşılıyorum.

Ben Orta Karadeniz'den sizin ilçenize gelin geldim. Kütüğüm Ağın'a gittiği zaman Elazığ'ın Ağın diye bir kazası olduğunu öğrendim. Yarı buçuk Ağınlı sayılırım. Onun için bundan sonra derginizi hem okuyarak hem de yazarak paylaşmak istiyorum.

Doktor Vakıf abiyle yazlıkta tanıştık. Ona, en az okuduğum kadar yazarak da katılacağıma söz verdim. Hatta bu katılımın belirli kişiler dışına çıkmasını istiyorum. Ağın'a bundan 13 yıl önce geldim. Evlerin yarısının dam, yarısının da çatı olduğu dönemleri biliyorum. Bizi Ağın garajından alan Mıstık Dayı dar patika yollardan Kuzgeçe mahallesine götürdü. Eşimin babası yeni hakkın rahmetine kavuşmuştu. O, daha garaja iner inmez çenesi titremeye, gözleri dolmaya başlamıştı. Oğlum yarım yamalak yürüyüşüyle önde, biz arkada gidiyorduk. Geniş, kapalı bir kapının önüne geldik. Anneye müjde çoktan verilmişti. Bizi ağıt sesiyle karşıladı. O zaman benim gözyaşlarım boşaldı. Sarsılarak, doyasıya ağladık. Bu, eşimin büyüdüğü, yaşadığı

yerleri ilk gördüğüm gündü.

Akrabalar yeni gelini görmeye ve hoş geldinize geliyorlardı. Ben yeşilin insanlarla yaşadığı bir ilçeye gelmiştim. İlk defa orada kuru dut pestili ve dut pekmeziyle tanışmıştım. Haa... Sütün kaymağını da unutmayalım. Tirite ekmek bandırarak yemeyi de orada gördüm.

Evin biraz ilerisinde bağ vardı. Aynı zamanda aile kabristanı da orada idi. Biz babayı ziyarete gittik. Ruhuna fatiha okuduk. Kim bilir bizi sağken orada görseydi ne kadar sevinirdi...

Güz odası ve en içeride 15 günlük bir hayatım geçti. Ama, en ilginç yanı da o 15 gün boyunca elektrikleri hiç kapatmamıştım. Çünkü İmam Dayı beni yılan masallarına iyice inandırmıştı.

Her bir akraba bizi yemeğe davet ediyordu. Muhtar Bibi'yi hâlâ unutamam. Bahçede ot toplamış, çuvalına doldurmuştu. Bana "gelin" diye bağırıyordu. Yanına gittim. Çuvalı sırtına kaldırmamı söylemişti. Yardım etmeye çalıştım ama çuvalı kaldıramamıştım. Bana orada bir küfür salladı. Neye uğradığımı şaşırmıştım, gülerek oradan uzaklaştım. O gün kayınavdeme: "Yüzde güzel ama içi kof. Bunlar da gelin olacak!..." diye sitem etmiş. Bu da hafızamda kalan güzel bir anı.

Şimdi hepimiz merak ediyoruz oraları. En kısa zamanda gelmek istiyoruz. Ben, oğlum, kızım, eşim hepimizi sevgiyle kucaklıyoruz.

GÜNAHSIZ GELİN

Çağıl TAŞBAŞI*

Aralandı cennetin kapısı gülüm
Ve sen süzülüverdün günahsız gelin
Bu en görkemli düğündür, gördüğüm
Yıldızları topladı bir bir gökyüzünden ellerin

Şu yağın güllere bak gökyüzünden
Uçan kuşları dinle teyzem,
Haber taşır cennetten
Titreyen her dalı yüreğim say birtanem
Rahat bir nefes al şimdi derinden
Zemheri ayazı titretir bedenimi
Bir tebessüm et, açılısın âmâ gözlerim
Açmışım Tanrı'ya solgun ellerimi
Bir tut ki; çarpsın yeniden kan ağlayan yüreğim

Hasret hançeri adını yazar yüreğime
Gül bahçeleri tarumar, boyun eğip sensizliğe
Yanan nefesimle alev alırken sular,
Adın dilimde sönmeyen harlarca yanar

Başını alır gider gözyaşlarım biteviye
Sevdiğini alır derler Tanrı, göğün gönlüne
Deryalar duvak olsun teyzem gül yüzüne
Kanayan yüreğimle kına yakın yas tutan ellere

Can acıtmadın, haram görmedi gözlerin
Seni beyaz tüllerle uğurladık günahsız gelin
Karbeyaz çiçekler taktık bahtsız başına
Uç şimdi gönlünce, semâlarında cennetin.

*(Hissedebildiğim kadar yakın, dokunamadığım kadar uzak
olan sevgili teyzem Şeyda Ertürk'ün anısına)*

* Oltu Geliştirme Vakfı Özel Lisesi

Mustafa Kemal'in Süvarileri GÖRDESLİ AKINCI MAKBULE

"Yetiş Kemal Paşa Kolu

Kan ağılıyor Anadolu"

Mustafa YILDIRIM

Çerkes Ethem ve kardeşleri, erki ele geçiremeyeceklerini anlayınca, İstanbul'daki işbirlikçi Sultan Hükümeti ile ilişkiye girdikten sonra, Yunan komutanıyla da haberleşerek anlaşmışlardı. Artık ulusal güçlere karşı savaşıma kararlılıklarındaydılar. Zaten; işgalci Elen yönetimi, din ve yurt birliğinden kaynaklanan Türk-Çerkes dayanışmasını kırmak, onları Türk birliklerine karşı savaştırmak, ulusal güçleri içten ve dıştan vurmak amacıyla Ege adalarında birkaç bin kişilik Çerkes birliğini de eğitmişlerdi. Ancak Çerkes Ethem'in gezici birliğinde yalnızca Çerkesler bulunmuyordu. Bunların en önemlilerinden Balıkesirli Parti Mehmet Pehlivan, başta Ustrumcalı Halil Efe olmak üzere, birlik komutanlarıyla anlaşarak Ethem'in karargahını tüfekli adamlarıyla sardı. Kapiya çıkan Çerkes Ethem ve kardeşine seslendi:

– Anlaşılmıştır ki, yollar burada ayrılıyor! Ancak toplar ne olacak? Onları da Yunana mı götürüyorsunuz?

Namluya sürülmüş mermilerin yarattığı gerilimin keskin soğukunda sürdürülen pazarlık sonucunda, topları da alan Pehlivan ve arkadaşları, bu ihanet ve dönek grubundan ayrıldılar.

Balkanların çetin kavgalarından akıp gelmiş olan, ince uzun, genç Halil Efe, bir grup adamıyla topları Kütahya'ya taşıdı ve yeni yeni kurulmakta olan düzenli Meclis Ordusu'na teslim etti. Artık vicdanı bir parça rahatlamıştı. Ethem'in ihanetine bilmeyerek araç olmuşlar ama yurt

düşmanlarına katılmamışlardı. Düşman saflarına katılmak öyle iktidar tartışması, kişisel hırslarla, yönetim haksızlıklarıyla açıklanamazdı. Ancak, bunca yaptıklarından dolayı, Ankara yönetimi kendilerini cezalandırır mıydı? Bu kuşkuyla Kütahya'daki komutan Derviş Bey'den ayrılarak atını Manisa Gördes'e sürdü. Ateş ve kan dolu günlerin yaşanıyor olması sevdaya engel olamazdı. Genç ve alımlı Makbule ile birbirlerine tutulmaları bir anda gerçekleşmiş ve bu tutku, tüm olumsuz koşullara karşın nişanla sonuçlanmıştı.

Ethem'le birlikte olmuş olmanın ezikliğiyle Gördes'e sığınmış olan Parti Mehmet Pehlivan'la görüşen Demirci Kaymakamı İbrahim Ethem Bey, O'nu oluşturmakta olduğu Akıncı Birliği'ne katılmaya ikna etmişti. Ancak, Ethem'in yanında yer alan İştibli Halil ile adları karıştırıldığından, Ankara Hükümeti'nce kovuşturulmaya başlandığını duyan Halil Efe, arkadaşlarını da alarak Gördes'den ayrılmaya karar verdi. İbrahim Ethem Bey'e koşan Pehlivan Ağa, Halil Efe'yi durdurmak gerektiğini, herhangi bir çatışma olursa hiç kimsenin O'na silah çevirmeyeceğini, Halil Efe'nin mert ve yiğit bir savaşçı olduğunu, herkesce çok sevildiğini anlattı. Akıncı Komutanı İbrahim Ethem Bey, Pehlivan Ağa ile birlikte Halil Efe'ye gitti, O'na içerdeki sorunların nasıl olsa çözülebileceğini, şimdi düşmanla savaşmak zamanı olduğunu, öfkeyle eyleme geçmemesini, kararını bir kez daha düşünmesini söyledi.

Makbule, bu gelişmeleri duyar duymaz, atına atladığı gibi Halil Efe'nin kaldığı evin önüne geldi. Makbule'nin hırsı ve kızgınlığı atına geçmişti sanki. At, yerinde döneniyor, arada bir şaha kalkıyordu. Dışarıya çıkan Halil'e uzun konuşmadı:

– Kavgadan kaçırıyorsan Efe, artık adamdan sayılmazsın. İşte nişanını da al!

Makbule, hışımla başını çevirdiği atını çiftliklerine doğru sürdü. Halil Efe, ufukta yitip giden atının ardında kaldırdığı toz bulutuna bakakaldı, "Sevda ve savaş iki hatayı kaldırmıyor," diye düşündü.

İbrahim Ethem Bey'in komutasındaki Demirci Akıncıları, Gördes'den Pehlivan Ağa ve Halil Efe ile birlikte ayrıldı. Ancak arkalarından bir başka atlı da gizlenerek geliyordu. Gördes, arkalarında yitip gitmişti. Birlik, akşam dağda konakladı. Arkadan gelen atlı atından indi, ürkek adımlarla kıyıda durdu. Omuzunda kısa namlulu tüfeği, kara poturu ve kara ceketiyile öylece duran atının ilk ayırdına varan Halil Efe oldu. Kısa süren kısık sesli tartışmayı atlı kazanmıştı. Atı diğer atların yanına çeken Halil Efe, kolundan tuttuğu Makbule'yi ağacın altına oturttu.

Durumdan bilgilenen Parti Pehlivan Ağa, Halil Efe'yi kayaların ardına çekti ve bir kadının dağlarda onlarla birlikte olamayacağını, Efe'nin bu kuralı, pekala biliyor olması gerektiğini, özenle seçtiği sözcüklerle anlattı. Halil Efe de O'na Makbule'nin kendisine, eğer geri yollarırsa, tek başına düşmana karşı savaşacağını, düşmanın ırzına geçmesini beklemektense, savaşarak ölmeye kararlı olduğunu, söylediğini anlattı.

Durumu sezen Makbule, Ethem Bey'in çadırına koştu. Soluk soluğa konuşuyor, heyecandan titreyen sesi akşamın yayla yeline karışıyordu:

– Beyamca, beni bırakmak istiyorlar, ben

kalmayacağım! Nerede siz ölürseniz, ben de orada öleceğim, fakat kalmayacağım. Piyade yürüyeceğim, karlar içinde yatacağım, fakat ayrılmayacağım. Bana baskı yapmasınlar. İsterlerse öldürsünler. Ben kalıp da düşman eline düşmektense dağlarda öleyim daha hayırlı. Beyamca, onlara söyle de beni bırakmasınlar!

Bu sözleri dinlerken şaşkınlık içinde kalan İbrahim Ethem Bey'in aklından Naci'nin şiiri akıp geçiyordu. Ne diyeceğini bilemiyordu. Bu yurtsever sözler karşısında gözlerinden akan damlalara engel olamıyordu. Yerinden fırladı, boğulan sesinde bir kumandanın değil, kızı hakkında endişeye düşmüş bir babanın ivecenliği vardı:

– Kızım sen burada kal.

Dedi ve Halil Efe ile Pehlivan Ağa'nın yanına gitti. Halil Efe'nin birkaç atlıyla birlikte bir keşif birliği oluşturmasının, Makbule Hanım'ın da süvari olarak kalmasının iyi olacağını, O'nun buralarda bırakılmasının uygunsuz kaçacağını söyledi onlara. Her iki Efe de ikna olmuştu. Yirmi yaşındaki Makbule Hanım, siyah pantolonu, uzun mantosu, ayağından çıkarmadığı çizmeleri, kara kalpağıyla, çapraz bağlı fişeklikleriyle, düşmandan ele geçirilmiş olan atı üzerinde bir simge süvari olmuştu. Çoğu süvariden daha iyi bindiği atının üzerinde uçarak gidiyor, tehlike anında herkesten daha önce silahına davranıp savaş konumu alıyordu. Çekincesiz çatışmalara katılan Makbule, telaş ve ürkeklik gösteren savaşçılara gülmekten kendini alamıyordu. Halil Efe ile birlikte iki kez düştükleri pusudan da kurtulmayı başarmışlardı.

Güvemdere'de Akıncı Birlikleri, düşmanı çevirmişti. Makbule'ye Çamlıtepe'de hasta erlerle birlikte kalarak, atlara sahip olma görevi verilmişti. Sıkışan düşman birliği,

diğerlerine kıyasla sayıca az olan Simavlı Yusuf Çavuş grubunun tarafından çemberi vardı, Yusuf Çavuş'un erlerinden çoğu şehit oldu. Birkaç kişi yaralı arkadaşlarını da alarak tepe yukarı kaçmaya başladı. Ancak ince bacakları üstünde dikilerek bir elinde tüfeğiyle kollarını iki yana açmış olan Makbule'yi karşılarında görünce bir an durakladılar. Makbule, hiddetli bağırıyordu:

– Arkadaşlarınızı düşmana bırakıp nereye geliyorsunuz! Bu alçak düşmandan kaçılır mı! Haydi bakalım yaralıları bırakın da düşmana saldırın!

Elinde tüfeğiyle aşağıya doğru koşmaya başlayan erler de, korkuyu ve yaralarının sızısını bir yana bırakarak Makbule'nin ardına düştüler. Düşmanın açtığı gedik kapatılmıştı. Çatışmaların sonunda utku Demirci Akıncıları'nındı.

17 Mart 1922 Cuma gecesi birlik, Anzavur artığı Çerkes Davud'un da katıldığı Yunan baskınına uğradı. Düşman çadırlara dek gelmişti. Göğüs göğüse çatışmalarla ilk saldırı püskürtüldükten sonra, baskın çemberini kırmak için birbirinden ayrılarak, bildirilen yerlerde tekrar buluşmak üzere, küçük birlikler halinde ve değişik yönlerde dağılmaya başladılar. Pehlivan Ağa ile kısa bir değerlendirme yapan İbrahim Ethem Bey, Yunus Çavuş'a Makbule Hanım'ı da alarak uzaklaşmalarını emretti. İbrahim Ethem Bey ile Pehlivan Ağa, onlar uzaklaşana dek ateşe karşılık vererek koruma sağladılar. Bu baskından ve pusulardan kurtulan kumandan ve diğer birlikler, beş gün sonra bir araya gelebildiler. Bir umutla, en son birliğin yolunu gözlediler. Ne Makbule ne de Yunus Çavuş yoktu görünürlerde. Kocayayla'yı ikinci yeli kavururken atıyla çıkageldi Yunus Çavuş. Halil Efe, O'na doğru seyirtti. İbrahim Ethem Bey, kollarında Makbule'yi taşıyan Halil Efe'nin birden diz çöktüğünü, ne naraya ne de çığlığa benzemeyen ama

dağı taşı inleyen bir sesle irkildi kaldı.

Yalnız O değil, yerlerinden doğrulan yaralı Akıncılar da donup kalmışlardı. Böyle bir acıyı yenilgilerinde, mermi değmesinde, yanbaşılarında ölen arkadaşlarını, kardeşlerini gördüklerinde duymamışlardı. Bu sessizliğiyle içlerini delen acıyı bir tek, köylerinin işgal haberini aldıklarında duymuşlardı.

Yunus Çavuş, Makbule'nin baskın yerinden az uzaklaştıktan sonra uzaktan atılan bir mermi ile başından vurulduğunu, Demirci Akıncıları Kumandanı İbrahim Ethem Bey'e rapor etti.

22 yaşında ölen Makbule, kayaların arasında, ıslak toprağın üzerine uzatılmıştı. Başında kalpağı yoktu. Kızıl kana boyanmış uzun kumral saçları Kocayayla'da bedeni ile birleşmişti. Gözleri uzakları seçmeye çalışır gibi kısılmıştı. Halil Efe, küçülmüş gövdesiyle yanına diz çökmüş, boğuk boğuk inliyor, arada bir "İntikam! İntikam!" diye bağırıyordu. Hiç kimse O'nun yanına yanaşmamış, birkaç adım arkasında, dipçiklerini yere dayadıkları tüfeklerine yaslanmışlar, başlarını öne eğmişlerdi. Gözlerinden akan yaşlar kavruk yüzlerinde, çökük avurtlarında ince derecikler oluşturuyor, bıyıklarından çenelerine damlıyordu.

O'nu kabire, kanlı elbiseleri ve kanlı çizmeleriyle incitmekten korkarcasına toprağa hafif basarak ve sessizliklerini koruyarak, çatlamış iri elleriyle ve sevgiyle bıraktılar. Kumandan emredinceye dek kimse üstüne toprak atmaya kıyamadı. Yaylanın kekik kokulu toprağı, Makbule'yi örterken, silah arkadaşlarının gözyaşlarıyla ıslanıyordu. İbrahim Ethem Bey, defterine Kemal'in beyitlerini düşmekten kendini alamadı:

*"Ah böyle gezer mi hiç canan
Gül değil arkasında kanlı kefen*

Sen misin sen misin garip vatan

*Aç vatan koynunu ilahına aç
Şühadanı çıkarda ortaya saç"*

Halil Efe, sonraki günlerde toprağa gömdüğü sevdanın acısıyla susup kalmıştı. Yalnızca, arada bir kendi kendine belli belirsiz bir sesle "İntikam! İntikam!" diyor ve ekliyordu: "Artık beni cennete götüreceğini bilsem, Çerkez, gavur bulduktan sonra öldürürüm." Çevresindeki arkadaşları da O'na katıldıklarını belirten sözler söylüyorlardı.

Halil Efe, eşi Makbule Hanım'ın ölümünden tam iki ay sonra, 17 Mayıs 1922'de Selendi savaşında vuruldu. O'nu da dağ başında kaya aralarında, kanlı giysileri içinde gözyaşlarıyla toprağa verdiler. Demirci Akıncıları Kumandanı Kaymakam İbrahim Bey, sabit kalemiyle, Recaizade Ekrem ve Hamid'in dizelerini bir taşla yazdı:

*"Vurduğun nefer değil bir ordu!
Ne cesaretle vurdun hain, deni?
Beni de vur onun yanına gönder."*

*"Evet ziyarete geldim sizin makamınızı
Emin olun alırım bir gün intikamınızı"*

Kabirin yerinin bilinmemesi için ancak birkaç kişi katılmıştı gömüye. Düşman, mezarları bulursa ölünün başını kesip köylerde korku salmak üzere dolaştırıyordu.

Demirci Akıncıları kumandanı İbrahim Ethem Bey, Halil Efe'nin ölümüne çok üzülmenin yanında, O'nu sevdalısı yiğit Makbule ile yan yana toprağa verememenin kederiyle, "Acaba kıymetli arkadaşları hep böyle mi dağlarda gömeceğiz? Bu fedakâr ve kıymetli vücutlar böyle kanlı elbiseleriyle taşlar arasında mı yatacak?" demekten kendini alamıyordu.

Oysa büyük utkuya yalnız ve yalnız üç ay kalmıştı. Ancak Makbuleler, Fatma Seher,

Hatice, Tayyar Rahmiye, Tarsuslu Fatma, Kastamonulu genç Şerife Hanımlar olmasaydı Büyük Utku Akdeniz kıyılarına ulaşabilir miydi acaba? Parti Pehlivan Ağalar, Halil Efeler, ihanetle yurtseverlik arasında uzanan ince çizgide herşeyi göze alıp hainleri kaderleriyle başbaşa bırakarak Ulusal güçlere katılmasaydılar; Akdeniz nice Mehmedi karşı kıyıda ağlayan sevdalılarına bırakır mıydı? Diğer ulusların kadın ve erkek kahramanlarını ezberlettiğimiz çocuklarımız, devletlerinin kuruluşunu kanlarıyla yoğuran bu yiğit insanları da birazcık tanısa yeri değil mi?

Kocayayla'ya ve Selendi'nin yükseklerindeki kayaların üstüne, biri beyaz, biri kırmızı iki yanık gül bırakırken, Onlara olan "namus borcumuzu" bir kez daha anımsıyoruz.

Ankara, 2 Eylül 1998

1. Kurtuluş ve Kuruluşun kalbi Ankara'yı yansıtan güzel "Ankara Marşı"nın sözleri sonraki yıllarda birçok kez değiştirilmiştir. 1920'nin sözleri şöyledir:
"Ankara'nın taştır yolu
Asker dolu sağı solu
Yetiş Kemal Paşa Kolu
Kan ağlıyor Anadolu
Pek gamlıyız
*
Ankara'nın taşına bak
Gözlerimin yaşına bak
Biz düşmanı esir ettik
Şu feleğin işine bak
Pek şanlıyız
2. Bu öyküleme Demirci Akıncıları Komutanı Kaymakam İbrahim Ethem (Akıncı) tarafından yazılan (Demirci Akıncıları, TTK 1989) anılar esas alınarak yazılmıştır. Fotoğraflar "Balıkesir Bölgesi'nde Milli Mücadele, Zekeriya Özdemir"den alınmıştır.
3. İbrahim Ethem Akıncı, Cumhuriyetin kuruluş döneminde de önemli görevler üstlenmiş, Balıkesir, Malatya ve Diyarbakır Valiliği de yapmıştır.
4. Parti Mehmet Pehlivan Ağa, Büyük Taarruzda, Alacaatlı'da bir gözünü yitirdi.



Makbule Hanım



İbrahim Ethem (Akıncı) Bey (? - 1950)
Demirci Kaymakamı ve Umum Akıncı Müfrezeleri
Kumandanı



(1) Parti Mehmet Pehlivan (2) Gaddar Pehlivan Efe
(3) Ustrumcalı Halil Efe



İbrahim Ethem Akıncı, Malatya'yı ziyaret eden
Atatürk'e bilgi verirken

DÜŞÜNDÜKLERİM I

Ahmet TOPTAN

Başka bir dünyadan gelip
bu dünyada daha önce hiç duymadığımız şeyler söylediniz
Yıldızlar savruluyor gözlerinizden
Lacivert okyanus derinleri aydınlandı bakışınızla
Ellerinizden yanardağlar akıyor
bilinmez yüreğimize
Ten sıcaklığınız ağustos ayı
Uçsuz yeşil aydınlıklar uçuşuyor gözlerinizde
erken baharlardan
umulmaz tazelik ve gönül alıcı canlılıkta

Zaman, ağlarını beraberce çekti gözlerimizin ufkundan
ben isteyerek ve bilerek takılmış iken
Uzarlara sürükleniyorum deniz gülüşlerinizde
Kızgın güneş kılıçları dalıyor derinlerine
bazen
içinde kırılanlar kanatıyor sıcak yaramı durmadan
kırmızı karanfiller akıyor büyüyen acımdan
Bakışınız çıkartıyor benliğimi sürüp giden yokoluştan

Ansızın yarama dokundunuz
ve kanaması durdu
Siz gülümsüyorsunuz
Ben de.

1.7.1998, Ankara

ASRIN SON GÜNEŞ TUTULMASI ve AĞIN

C. Güner OMAV

Tutulmalar çok eskiden beri bilinen gök olaylarıdır. Yer ve Ay diğer gezegenler gibi Güneş'ten aldıkları ışınları yansıtarak kendilerini gösterirler. Ay, Yer çevresinde, Yer, Ay ile birlikte Güneş çevresinde yörüngesel hareketlerini yaparken Güneş'e dönük yüzleri aydınlık, öbür yüzleri karanlıktır ve karanlık tarafta uzayda birer gölge konisi oluştururlar. Ay'ın, Yer'in gölge konisine girmesi ile Ay tutulması, Ay'ın gölge konisinin Yer üzerine düşmesiyle Güneş tutulması olayı meydana gelir. Ay ve Güneş tutulmaları Ay, Güneş ve Yer'in uzayda birbirlerine göre konumlarının bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Bunlardan birinin gölge konisinin diğeri üzerine düşmesi için bu üç cismin yaklaşık aynı doğrultuya gelmiş olmaları gerekir. Bu da ancak Ay'ın yeniay ve dolunay evrelerinde mümkün olur. Eğer Ay'ın yörünge düzlemi, tam olarak Yer'in yörünge düzlemi ile çakışık olsaydı her dolunay evresinde Ay tutulması ve her yeniay evresinde Güneş tutulması meydana gelirdi. Ay'ın Yer çevresindeki yörüngesi ile Yer'in Güneş çevresindeki yörüngesi aynı düzlemde değildir, aralarında 5° lik açı vardır. Bu nedenle yeni ya da dolunay zamanlarının çoğunda Ay, tutulma düzleminin epey altında ya da üstünde kalır ve ne Ay'ın gölgesi Yer üzerine ne de Yer'in gölgesi Ay üzerine düşer ve dolayısıyla tutulma gerçekleşemez. Bu nedenle bir yılda iki ile yedi arasında tutulma gerçekleşebilir. Güneş tutulması yalnız Ay'ın gölge konisinin Yer'e değdiği bölge ve zamanlarda görülür. Ay tutulması ise

tutulma esnasında Ay'ın görülebildiği her yerden izlenir. Ay tutulması olayını izleme olasılığının Güneş tutulması olayını izlemeden daha çok olduğu açıkça görülüyor.

Tam tutulma, parçalı tutulma ve halkalı tutulma olmak üzere, üç tür Güneş tutulması vardır. Ay'ın gölge konisinin tepesi Ay'dan yaklaşık 375.000 km uzakta bulunur. Halbuki Ay'ın Yer yüzeyine uzaklığı 350.000 km ile 400.000 km arasında değişir. Ay, Yer'e en yakın olduğu zaman gölge konisinin tepesi Yer'in içinde kalır. Koninin Yerküre ile arakesiti, bozulmuş bir elips şeklindedir, genişliği en fazla 270 km olabilir. Bu, gölge konisi ile Yer kürenin arakesit çapıdır. Bu gölgenin Yer üzerindeki ilerleme hızı 30 km/dk dır. Buna göre, Yer üzerinde belli bir yerde tutulma süresi en fazla $270 : 30 = 9$ dakika olur. Halkalı tutulma ise en fazla 10 dakika sürer. Yer üzerinde tam gölge konisinin içinde kalan yerlerdeki gözlemciler için Ay diski, Güneşi tam olarak örter ve bir tam Güneş tutulması olur. Yarı gölge konisi içinde kalan bölgelerde parçalı Güneş tutulması izlenir. Ay, Yer'den çok uzak olduğu zaman tutulma konumu gerçekleşirse, koninin ancak uzantısı Yer'e ulaşabilir. Bu uzantı koni içinde kalan yerlerden Güneş'in kenarı halka şeklinde görülür. Buna halkalı Güneş tutulması denir. Kimi zaman halkalı başlayan bir tutulma daha sonra gölge konisinin tepesinin Yer'e değmesi ile tam Güneş tutulmasına ve daha sonra tekrar halkalı Güneş tutulmasına dönüşür (Şekil 1). Bir

tam Güneş tutulması anında hava birden soğur ve gökte yıldızlar görünmeye başlar, gök koyu mavi bir renk alır.

11 Ağustos 1999 Çarşamba günü ülkemizden de görülecek olan yüzyılımızın son Tam Güneş Tutulması meydana gelecektir. Tutulma Atlantik Okyanusu'ndan başlayıp Orta Avrupa, Türkiye, İran, Pakistan ve Hindistan'dan geçerek Güneş'in batacağı Bengal körfezinde son bulacaktır.

Bu tam Güneş tutulması aynı zamanda parçalı olarak Dünya üzerinde çok geniş bir bölgeden gözlenebilecektir. Parçalı tutulma Kuzey Amerika'nın Kuzey Doğu bölümünde, Avrupa'nın tamamında, Kuzey Afrika ve Asya'nın Batı kısmından görülebilecektir. Ülkemizde birçok il tutulmaya tanık olacaktır (Şekil 2).

Bunlardan Ankara 0.967, İstanbul 0.950, İzmir 0.841, Edirne 0.941, Antalya 0.840, Erzurum 0.964, Trabzon 0.956, Van 0.976'lık bir parçalı tutulma gözletleyecektir. Burada verilen sayılar Güneş'in yüzey alanının Ay tarafından örtülme kesridir. Sayının 1'e eşit olması o bölgede tutulmanın tam tutulma şeklinde görüleceği anlamına gelir.

Tam Güneş Tutulması Türkiye'den ilk önce Karadeniz sahili olan Kurucasıle (Bartın) ve Cide'de (Kastamonu) Türkiye Saati ile 14:20:43'de görülmeye başlanacaktır. Daha sonra Ay'ın Dünya üzerinde oluşturduğu tutulma gölge konisi Dünya'nın eksen etrafındaki dönme hareketinden dolayı Güney-Dogu'ya doğru kaymaya başlayacaktır. Tam tutulma konisinin çapı Türkiye için ortalama 110 km kadardır. Bu, merkezi hattın Doğu ve Batısında yaklaşık 55 km uzaklıktaki yerlerin de azalan tutulma süresi ile tam tutulmanın gözlenebileceği anlamına gelir. Ancak, tam tutulma hattının dışında kalan Türkiye'nin

diğer bütün bölgeleri parçalı tutulmaya tanık olacaktır.

Gölge konisinin merkezi saat 14:23:12'de Kastamonu'ya ulaşacak ve daha sonra sırasıyla Kargı, Osmancık, Çorum, Turhal, Pazar, Amasya, Tokat, Sivas hattı üzerinden Ağın'a ulaşacak ve daha sonra Diyarbakır, Batman, Şırnak ve Cizre'den geçerek 14:45:00'da Kuzeybatı Suriye ve Irak'a ulaşacaktır. Bu Güneş tutulmasının tam tutulma süresi 2 dakika 23 saniye ile Romanya'da gerçekleşecek ve gölge Türkiye'ye ulaştığında bu süre 2 dakika 18 saniyeye kadar düşecektir. Tutulma Türkiye'yi terkettiğinde ise süre yaklaşık 2 dakikaya inmiş olacaktır. Ancak, başlangıcı ve sonu itibarıyla tutulma (parçalı ve tam) yaklaşık 2,5 saat sürecektir.

Bu yazının yazılmasının amaçlarından biri asrın son tam Güneş tutulmasının Ağın'da gözlenebileceğini şimdiden hemşehrilerimize duyurmak, yaz tatili programlarını yaparken bu hususu gözönünde bulundurmalarını sağlamaktır. İlk amaç kadar önemli ikinci amacı ise söz konusu tarilte Elazığ civarında yoğunlaşacak olan meraklılardan bir bölümünü Ağın'a çekmek ve böylece bu olanaktan yararlanarak güzel Ağın'ımızın tanıtımını sağlamaktır. Ancak, Ağın'ın yeme-içme ve konaklama açısından sıkıntıları hepimiz tarafından biliniyor. Bu sıkıntıları elbirliği ile aşabiliriz. Eğer konaklama ve yemek olanağı yaratılabilirse Türk Astronomi Derneği, 100-150 kişilik bir ekiple Ağın'a gelmeyi düşünüyor. Bu fırsatın kaçırılmaması gerektiğine inanıyorum.

Kaynak: Prof. Dr. Zeki Aslan ve arkadaşlarının "Astronomi ve Uzay Bilimleri" isimli kitabı

KARMA ŞİİR

Memduh SOYLU

Uçun kuşlar geceleri sabaha dönen,
Etekleri yeşil, başı karlı dağlara.
Ruhumda canlanırken, gözlerimde sönen
Taze filiz veren o yemyeşil bağlara.

Tarlada yemlik, bahçemizde körpe yonca,
Yiyemedik tazesinden mevsim boyunca.
Aşımıza vita, ayçiçeği koyunca,
Hasret kaldık yayıktaki taze yağlara.

Vefasız günlerim düşünür incelerim,
Geçti gençlik yıllarım daha nicelerim.
Kaderin peşinden gider düşüncelerim,
Dönmeyeceğim artık o eski çağlara.

Nice canlar göç eylediler aramızdan,
Sanki kan damlıyor sızlayan yaramızdan.
Bir kardeşi yitirdik bahtı karamızdan,
Ölenlere rahmet, selam kalan sağlara.

Ağın dedikleri şirin o güzel belde,
Neler neler göreceksin hele bir gelde.
Yıllarımız heder oldu şu gurbet elde,
Şans bizi düşürdü tuzak denen ağlara.

Bir ömür boyu isterdim seni görmeği,
Hâlâ dilimdedir o lezzetli yemeği.
Hey gidi anamın göz nuru el emeği,
Ördüğü çorap takılı kaldı ağlara.

19.1.1998, Malatya

GEÇMİŞ OLSUN

M. Ali BİLİR

Yazmak için, "AĞIN DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ"nin Temmuz-Ağustos sayısı beni daha da keyiflendirdi. Nedense, hemşehrilerimin yazdıklarını okurken hep hüzünlendiğimdir. Dahası; Münir Cerit kardeşimin, Veysel Gültaş gibi saygı duyulacak bir hukukçumuzun, Muhammed Dafi gibi aydın bir din adamının bu güzel düşüncelerinden etkilenmemek mümkün mü?

Bunları okudukça, yargının içinde bulunduğu sorunların hangi boyutlara vardığını, Cumhuriyet kurulalı demokrasi mücadelesinin hangi evrelerden geçtiğini, aradan yetmişbeş yıl geçmesine karşın, hâlâ ninemin, anamın giydiği giysilerle, daha da ileri giderek baş örtüsünü bir simge yaparak bunun üzerine politika üretenlerin yanlışlıklarını ortaya seren aydın din adamlarının söylediklerine gel de duygulanma.

Üstelik devleti idare etmeye talip olan politikacıların ikibinli yıllara gireceğimiz bu zamanda çağ dışı düşüncelerle geleceği köreltmek zihniyeti artık gün gibi ortadadır...

İğne ile kuyu kazmanın diğer adı geçmişe özenmektir. Çağdaşlığa karşı olmaktır. Ama bilinen bir başka gerçek var; bu ülkede hakka, hukuka saygılı hukukçular, üretken mühendisler ve aydın din adamlarımız olduğu sürece karşı olanların tüm çabaları boşa çıkacaktır.

Ben, Ağın dergisinin ve Derneği'nin bir üyesi ve kurucusu olarak, böyle gerçeklerden yana kişilerin bilimsel yazılarını yayımlamalarından ötürü, hep gurur duydum. Dernek yöneticileri ile Dergi Yazı Kurulunu burada bir kez daha

yürekten kutluyorum. Çevremdeki insanların takdirlerini de iletiyorum. İnsanlıktan, eğitimden nasibini alanlar bu tür çabaların değerini iyi bilmektedir, bundan kimsenin kuşkusu olmasın.

Söz eğitime gelmişken küçük bir anımı anlatayım: Halamın oğlu ile çocukluğumuz aynı evde geçti. Küçük yaşta annesini ve babasını kaybettiğinden tüm ev halkı onu çok sever ve şefkat gösterirlerdi. O ne yaparsa beğenilir, takdir edilirdi. Benimse, tam tersine her davranışım mutlaka bir eleştiriye neden olurdu. Bizim töremizde askerden gelenler törenle karşılanırdı. Ben babamın askerden dönüşünü ve bu görkemli töreni bugün gibi hatırlarım. Unutmadığım bir başka şey, babamı halamın oğluyla ayakkabılarımız olmadığı için yalınayak karşılamıştık. Babam, halamın oğlu Halit Ertaş'ı kucaklayıp öptü. Benimle pek ilgilenmedi. Babama göre, Halit, yetim olduğu için, daha çok sevgiye ihtiyacı vardı. Bunu çok uzun yıllar sonra anladım. Ne varki babam bu tavrıyla beni de, Halit'i de üzmişti. İnanın nedense o günü hâlâ unutamıyorum. Ama garibim babam, çocuk psikolojisi denen bu tür ince duyguları nereden bilebilirdi.

Sanıyorum, eğitim başlı başına büyük bir iştir. Ömrüm boyunca zaman zaman içimdeki kıskançlıkları biraz da yukarıda anlattığım olayla ilişkilendirmek insafsızlık sayılmamalı diye düşünüyorum.

Bütün bu nedenlerden ötürü, eğitimden yoksun kalmış, çağ dışı düşünceleri savunan her kim varsa kendilerine sözüm şu:

Geçmiş olsun, geç kaldınız...

KİMSESİZ EVİM

M. Günay KARNAK

Nerede davar sesi, nerededir heybesi

Tozlu yollarında kalmamıştır izim

Şu karşımda duran Osman tepesi

Yıkık viraneye dönmüş kerpiç ev bizim.

Hasanlar, Ahmetler, Mehmetler yok

O eski düğünler, o halaylar yok

Mendil sallayan Muhlisler, Kahveci Hüseyinler yok

Kürüdüğümüz damın üstündeki tüten bacalar bizim.

Gelin bakın damlara hep otlar almış,

Kırılan döşemelerin üstünü yağmurlar delmiş,

Gelip burları görmeyenler kendi seyrine dalmış

O yıkılmış evin pencereleri de bizim.

Bu yazdığım maniler yeşil Ağın'a

Hiç bel vurdun mu ahbap üç ırgatlık bağına

Yakın bir zamanda benzeyecektir Hekamatın dağına

İşte yazmış olduğum bu güzelim bağlar da bizim.

Günay buraları gözleriyle tam gördü

Yıkılmış olan duvarları kendi başına ördü

Etrafını çalıyla şöyle bir sıra döndü

Harap olan bağ, bahçe, evlerin hepsi bizim.

DİZELER

Yalçın BENLİCAN

Yarın düne benziyor, öbürün bugün gibi
Gündüz kazan, gece say, yanlış olursa baştan
Bilmem farkında mısın, son esvabın yok cebi
Tüm dünyayı kazansan, kefen aynı kumaştan.

Kimi cüce kimi dev, hep bu yoldan geçtiler
Kalan yok gelenlerden, biraz nefeslendiler
Aç ve üryandı hepsi, doydular, giyindiler
Nesi varsa soyunup, hepsi üryan gittiler.

Bir gün daha dün oldu, uzayan gölgelerde
Günün gül yüzü soldu, o uzak sahillerde
Günbegün yaklaşırken ömrümüzde son perde
Hâlâ aramaktayız, bahar nerde, yaz nerde.
(Not: Bu dörtlük İlhami Turan tarafından hüzzam makamında
bestelenmiştir.)

Maskeli balodayız, kim kimdir, belli değil
Kim sultan, kim şarlatan, cin kimdir belli değil
İkiyüzlüyle yüzsüz, işte mazlum rolünde
Öyleyse maznun nerde, hin kimdir, belli değil

Seni dünya gözüyle son kez görmeye geldim
Tükenmiş bir mum gibi artık sönmeye geldim
Gururu at bir yana, sınıksı sarıl bana
Kalbinde bir mezar aç, sana ölmeye geldim.
(Not: Bu dörtlük İlhami Turan tarafından segâh makamında
bestelenmiş olup, TRT repertuarındadır.)

Usûl : Aksak
Süre : 2/120

HÜZZAM ŞARKI
Bir gün daha dün oldu

Söz : Yalçın BENLİCAN
Müzik : İlhami TURAN

Aranazme

Birgün daha(saz) dün ol du

uza yan göl gelir de (--saz---) de (---saz---)

günün (--saz---) gül yüzü sol du (---saz---) o u zak

sa hil ler de (--saz---) o u zak sa hiller

de (---saz---) de (---saz---) günbegün yaklaşır ken

ömrümüz de son per de (---saz---) ömrü müz de

son per de (---saz---) hâ lâ (-saz--) ara mak ta

yız (---saz---) bahar nerde yaz ner de (---saz---)

bahar ner de yaz ner de (---saz---) de

BİR GÜN DAHA DÜN OLDU UZAYAN GÖLGELERDE
GÜNÜN GÜL YÜZÜ SOLDU O UZAK SAHİLERDE
GÜNBEGÜN YAKLAŞIRKEN ÖMRÜMÜZDE SON PERDE
HALA ARAMAKTAYIZ BAHAR NERDE, YAZ NERDE

HABERLER

- ❖ Değerli hemşehrimiz Güler-Mehmet Çukacı'nın kızları Handan ile Sultan-Hasan Kaçar'ın oğulları Besim, 17 Ekim 1998 tarihinde İzmir'de nişanlandılar.
Ailelere ve nişanlılara evlilikle mutluluklarını sürdürmelerini dileriz.
 - ❖ Değerli hemşehrimiz Meliha-Ruhi Taşkın'ın oğulları İşletmeci Bülent ile Meryem-Önder Emiroğlu'nun kızları İşletmeci-Turizmcı Menekşe, 4 Eylül 1998 tarihinde Ankara-Bilkent Havuzbaşı'nda yaşamlarını birleştirdiler.
Gençlere mutluluklar diler, ailelerini kutlarız.
 - ❖ Ağın Başpınar mahallesinden rahmetli Dayı Mehmet Ertuğrul'un oğlu, Necla Ertuğrul'un sevgili eşi, Nihat ve Recai Ertuğrul'un babaları Hüsametdin Ertuğrul, 27 Haziran 1998 tarihinde yaşamını yitirerek Ankara'da toprağa verilmiştir.
 - ❖ Ağın Şenpınar mahallesinden rahmetli Avni-Mebrure Ertürk'ün kızları, Semiha Taşbaşı ile Sevdâ Diniz'in sevgili kardeşleri, Yönetim Kurulu Üyemiz M. Cavit Alpaslan'ın yeğeni Şeyda Ertürk, 12 Ağustos 1998 tarihinde yaşamını yitirmiş ve Ankara-Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.
 - ❖ Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği ile Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'nin maddi ve manevi en büyük destekçilerinden, değerli büyüğümüz, abimiz, büyük eğitimcilerden Hilmi Ziya Apak'ın sevgili eşi S. Neriman Apak, 26 Ağustos 1998 tarihinde Erdek'te yaşamını yitirmiş ve aynı yerde toprağa verilmiştir.
 - ❖ Hemşehrimiz rahmetli Tevfik Özan'ın sevgili eşi, Mehmet, Mahir, Metin Özan ile Gülnur Aydın ve Gülçin Karagüllü'nün anneleri Güllü Edibe Özan, 10 Eylül 1998 tarihinde Ankara'da yaşamını yitirmiş ve Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.
 - ❖ Hemşehrimiz rahmetli Emine-Mehmet Koçer'in oğulları, Makbule Koçer'in sevgili eşi, Mehmet Koçer ile Şenay Biçici'nin babaları, Sadettin, Osman, Fahri Koçer'in abileri ayakkabıcı Süleyman Koçer, 15 Eylül 1998 tarihinde Ağın'da yaşamını yitirmiştir.
- Ölenlere Tanrıdan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı diler, acılarını paylaşıyoruz.**

DERİDE OLAY!

NUBRAS DERİ

Ömer Lütfi YAŞAR

Deri konfeksiyon, çanta, eldiven, şapka, dirseklik, anahtarlık vb.
deri eşya çeşitleri

Ayrıca, her türlü deri tamir ve boya işleri özenle yapılır.

NUBRAS DERİ

Tüm hemşehrileri ile Ağın Düşün ve Sanat Dergisi okurlarına indirimli ve ödeme kolaylıklı, 25 yıllık deneyimiyle hizmet sunmaktan gurur duyuyoruz.

Sakarya Cad. Ertuğ Pasajı, Alt Kat No: 21-22 Kızılay/Ankara
Tel: 0 312 / 434 38 59

DOĞUMLAR:**Mahalle/Köyü**

Uzungil Mah.
Balçılar Mah.
Öğrendik
Pul
Balkayası
Şenpınar Mah.
Kuzgeçe Mah.
Hacıyusuf Mah.
Demirçarık
Saraycık
Kaşpınar
Müd. Hüs. Ef. Mah.
Dibekli
Modanlı
Pul
Saraycık
A. Yabanlı
Dibekli
Beyelması
Hacıyusuf Mah.

Adı ve Soyadı

S. Mustafa Güler
M. Fatih Aydemir
Görkem Ekinci
Şimay Yalçın
Aylin Ergül
E. Can Taşbaşı
İ. Can Uyanık
A. Onatkan Yılmaz
Selimcan Aslan
İrem Konaklıgil
Berkan Evişen
Didenur Aslan
Aydan Yıldız
Aygül Yılmaz
T. Şamil Özer
H. Semih Taşkın
Ömer Topaloğlu
Zehra Aktaşer
M. Batuhan Arıcan
Esra Özmen

B. Adı

Turan
Mithat
Murat
Aydın
Murat
Atilla
H. Uğur
H. Kubilay
Mehmet
Yılmaz
Mehmet
İlhami
Ercan
Aydın
Şemsi
Soner
Necmi
Vahap
Suat
İ. Ayhan

Doğ. Yeri

Ağın
Esenler
Malatya
Üsküdar
Zürich
F. Almanya
Adana
Osmangazi
Ümraniye
Elazığ
Konak
Elazığ
Fatih
Ağın
Fatih
Seyhan
Malatya
K. Çekmece
İskenderun
Malatya

Tarihi

10.3.1998
11.4.1998
18.5.1998
3.6.1998
23.6.1998
26.6.1998
20.7.1998
20.7.1998
20.7.1998
21.7.1998
29.7.1998
1.8.1998
4.8.1998
5.8.1998
6.8.1998
16.8.1998
18.8.1998
21.8.1998
31.8.1998
3.9.1998

EVLENMELER:**Mahalle/Köyü**

Kaşpınar Mah.
Saraycık
Yenipayam
Balkayası
A. Yabanlı
Öğrendik
Dibekli
Pul
Beyelması
Saraycık
Balkayası
Saraycık
Saraycık
Uzungil Mah.
Bademli
Şenpınar Mah.
Pul
Saraycık
Akpınar Mah.
Hacıyusuf Mah.
Uzungil Mah.
Müd. Hüs. Ef. Mah.

Adı ve Soyadı

Sönmez Arslan
Halise Koçer
Fatih Özdemir
Arzu Ezer
Tülay Türker
Ayşe Karadayı
Nihat Akarsu
Fazilet Yolcu
Yeşim Topaloğlu
Fatma Erzurumlu
Cenk Ergül
Beytullah Şahin
Serpil Şahin
Gülben Çobanoğlu
Göksu Karatepe
Betül Alper
Emine Özer
Ercan Taşkın
Süleyman Torkul
Temel Yılmaz
Savaş Beydemir
Hatice Aktaş

Adı ve Soyadı

Arzu Ayaksız
Kadir Gayret
Şerife İpek
Şefik Güldibi
Yusuf Sarı
Bülent Yavuz
Derya Turhan
İsmail Gökmen
S. Mehmet Yapan
Cengiz Öztürk
Seniha Keklik
Zeynep Şahin
İsmail Erdoğan
Cemil Kök
Sibel Esen
Tankurt Küçüktaş
Sami Alabay
Hatice Ekici
Dila Ünal
Ö. Müzeyyen Bayrak
Selda Yıldırım
Hakan Koşdemir

Evl. Yeri

Üsküdar
Sultanbeyli
Üsküdar
Kadıköy
Buca
Kentsel
Beyoğlu
Üsküdar
Malatya
Düzce
Maltepe
Akdeniz
Arapgir
Akdeniz
Biga
Elazığ
Fuar
Seyhan
Mamak
Bahçelievler
Yüreğir
Toroslar

Tarihi

27.6.1998
3.7.1998
4.7.1998
7.7.1998
12.7.1998
15.7.1998
18.7.1998
19.7.1998
20.7.1998
21.7.1998
22.7.1998
25.7.1998
27.7.1998
29.7.1998
29.7.1998
31.7.1998
1.8.1998
3.8.1998
3.8.1998
4.8.1998
5.8.1998
6.8.1998

Tatarağası Mah.	Fatma Öznur	Bahtiyar Güler	Diyarbakır	6.8.1998
Şenpınar Mah.	M. Akif Çevik	Reyhan Tanrıverdi	Elazığ	7.8.1998
Yenipayam	D. Tuncer Doğan	Asriye Çelik	Yenişehir	8.8.1998
Samançay	Serkan Köprülü	Arzu Ergüz	Kadıköy	9.8.1998
Akpınar Mah.	Ülkü Taşar	M. Hakan Topsakal	Malatya	11.8.1998
Yedibağ	Emine Erdoğan	Uğur Özerdil	Güngören	14.8.1998
Müd. Hüs. Ef. Mah.	A. Burak Yandımata	Zühal Çokaktaş	Çankaya	14.8.1998
Dibekli	Tuncay Yılmaz	Songül Arpa	Maltepe	14.8.1998
Uzungil Mah.	E. Yeşim Kaya	Derya Cebeci	Keçiören	14.8.1998
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Vedat Akın	Nebahat Uzuner	Erzurum	15.8.1998
Akpınar Mah.	M. Cenk Gültekin	Nurhan Gülcü	Çankaya	15.8.1998
Bademli	Ercüment Eke	Medine Yalçın	Altındağ	16.8.1998
Saraycık	Saim Koçer	Fadime Turkey	Ağın	17.8.1998
Modanlı	Cengiz Bildirir	Özlem Aslan	Ağın	17.8.1998
Altınayva	Mustafa Yılmaz	Kudret Ezer	Ağın	17.8.1998
Şenpınar Mah.	Fatma Türkiçin	Ender Özdemir	Malatya	17.8.1998
Bahadırlar	H. Jale Özer	Bekir Oğuz	Çankaya	18.8.1998
Şenpınar Mah.	İbrahim Aydın	Necla Çelik	Ağın	19.8.1998
Tatarağası Mah.	Handan Küçük	Bekir Öztürk	Arapgir	20.8.1998
Beyelması	Erkan Yücelkan	Betül Erkmən	Malatya	20.8.1998
Balcılar Mah.	Funda Öztürk	Hasan Özturan	Malatya	20.8.1998
Şenpınar Mah.	H. Tankut Çevik	Lütfiye Çevik	Ağın	20.8.1998
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Hamza Ersoy	Gülten Kaya	Ağın	20.8.1998
Balkayası	Nevin Ercan	Mehmet Herdilli	Arapgir	20.8.1998
Uzungil Mah.	Sedat Karnak	Armağan Çengel	Nazilli	22.8.1998
Şenpınar Mah.	Haydar Demirezer	Damla Önal	Pendik	23.8.1998
Beyelması	E. Ertuğ Özel	Nurcan Çelik	Ortaca	24.8.1998
Saraycık	Murat İkinci	Hacer Yıldırım	Bağcılar	25.8.1998
A. Yabanlı	Emine Ercan	İsmet Ercan	Arapgir	27.8.1998
Pul	Ömer Kılınç	Gülümser Metin	Ağın	27.8.1998
Uzungil Mah.	M. Lütfi Çelenk	Makbule Eke	Eminönü	27.8.1998
Samançay	Süleyman Öztürk	Pınar Özdemir	Çankaya	28.8.1998
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Mustafa Aslan	Reyhan Dede	Elazığ	28.8.1998
Kaşpınar Mah.	H. Akif Karakaş	Gülşen Özer	Şişli	29.8.1998
Saraycık	Pınar Aktaş	Demirel Kazgın	Beyoğlu	30.8.1998
Uzungil Mah.	Ahmet Güler	Hatice Yılmaz	Ağın	31.8.1998
Demirçarık	Oğuzhan Uzunoğlu	Tuba Aksoy	Ağın	1.9.1998
Şenpınar Mah.	Ali Ekber Yıldız	Sevda Yıldız	Ağın	3.9.1998
Balkayası	Meryem Bilgin	İlhami Marangoz	Eminönü	4.9.1998
Öğrendik	Hüseyin Karadayı	Selime Gökce	Altındağ	5.9.1998
Pul	Sibel Özer	A. Akif Tıgılı	Ereğli	5.9.1998
Öğrendik	Hatice Erol	Yusuf Özgüler	Ağın	7.9.1998
Kaşpınar Mah.	Nevin Hanay	Özkan Özer	Ağın	10.9.1998
Modanlı	Şenay Akkaya	Nihat Karausta	Altındağ	12.9.1998
Pul	Abdülbaki Özer	Fatma Karadayı	Ağın	21.9.1998
Tatarağası Mah.	Mehmet Ercan	Şazime İpek	Ağın	21.9.1998
Öğrendik	Özkan Öztürk	Seher Yapıcıoğlu	Ağın	24.9.1998

ÖLÜMLER:**Mahalle/Köyü**

Müd. Hüs. Ef. Mah.
Başpınar Mah.
Dibekli
Hacıyusuf Mah.
Hacıyusuf Mah.
Demirçarık
A. Yabanlı
Pul
Samançay
Öğrendik
Pul
Dibekli
Şenpınar Mah.
Yedibağ
Müd. Hüs. Ef. Mah.
Bahadırlar
Bahadırlar
Pul
Modanlı
Uzungil Mah.
Uzungil Mah.

Adı ve Soyadı

Ahmet Tunç
Süreyya Aytekin
Nefise Şahin
Günay Baytaş
T. Alper İkinci
Burak Çelik
Celal Özdemir
Semra Yolcu
Fatma Özdemir
Mustafa Boyraz
Emine Bulut
Hanım Metin
Hikmet Ertaş
Ümmi Köksal
S. Neriman Apak
Hatice Yılmaz
Mustafa Kayhan
İlyas Yolcu
M. Zeki Şahin
Süleyman Koçer
Nezahat Şen

Ölüm Yeri

Esenler
Sincan
Bostancı
Kadıköy
Altındağ
M. Ereğli
Arapgir
Atakent
Arapgir
Ankara
Mamak
Gaziosmanpaşa
Ağın
Ağın
Bandırma
Kocasinan
Bahadırlar
Ümraniye
Bilecik
Ağın
Pul

Tarihi

4.6.1998
16.7.1998
18.7.1998
27.7.1998
2.8.1998
2.8.1998
6.8.1998
6.8.1998
7.8.1998
12.8.1998
13.8.1998
14.8.1998
24.8.1998
25.8.1998
26.8.1998
30.8.1998
30.8.1998
9.9.1998
13.9.1998
16.9.1998
25.9.1998

T E Ş E K K Ü R

Sevgili eşim, eniştemiz

Emekli Yargıtay Üyesi Hakim
SADRETTİN ÇELİK'in

vefatı dolayısıyla, başta Yargıtay Başkanı Mehmet UYGUN, Daire Başkanı
Ö. Nurettin DOĞAN ile tüm Yargıtay mensuplarına, ayrıca evimize gelerek,
telefon-telgraf-mektupla taziyetlerini bildiren ve acımızı paylaşan dost, hemşehri ve
yakınlarımıza Dergimiz aracılığı ile teşekkürü bir borç biliriz.

Eşi: Nedret ÇELİK

Dr. Nevzat İSPİR, Nebahat ÖZDEM, Nihat İSPİR

**Değerli hemşehrimiz Mehmet ORHAN tarafından yazılan ve
Dergimiz eki olarak daha önce okurlarımıza gönderilen 352
sayfalık, Ağın'ı tüm yönleriyle tanıtan
"DÜNDEN BUGÜNE AĞIN"**

**ekimiz ciltli olarak hazırlanmış ve değerli okurlarımızın
yararlarına kaynak kitap olarak sunulmuştur.**

**İstekliler; bu eseri 2.5 milyon TL. bağış karşılığında Dernek
Merkezimizden edinebilirler.**

Taşradaki okurlarımız için ayrıca 500 bin TL. posta ücreti eklenir.

AĞIN

D U Y U R U

Değerli okurlarımız,

**Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, yalnızca okurlarının
bağışları ile yaşamını sürdürmektedir.**

**Bu nedenle, geçen sayımızda isimlerini hatırlattığımız
okurlarımızın, bağışlarını Ağın Kültür ve Dayanışma
Derneği'nin 101843 no.lu posta çeki hesabına bir an
önce göndermelerini gönülden dileriz.**

AĞIN